

Şehvetlerden Sakınmak, Hayırlara Koşturmak

Eûzübillâhimineşşeytânirracim. Bis-millâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Hamden kesiran tayyiben mubareken fihi alâ külli hâlin ve-fî külli hîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn..

a. Cennete İştihak Cehennemden Korkmak

Emmâ ba'd:

Fe-kâle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem:

مَنْ اشْتَقَ إِلَى الْجَنَّةِ، سَابَقَ إِلَى الْخَيْرَاتِ؛ وَمَنْ أَشْفَقَ مِنَ النَّارِ، لَهَا عَنِ الشَّهَوَاتِ؛ وَمَنْ تَرَقَّبَ الْمَوْتَ، صَبَرَ عَنِ اللَّذَّاتِ؛ وَمَنْ زَهَدَ فِي الدُّنْيَا، هَانَتْ عَلَيْهِ الْمُصِيبَاتُ

Men iştøkâ ile'l-cenneti sâbaka ile'l-hayrâti; ve men eşfeka mine'n-nâri lehâ ani's-şehvâti; ve men terakkabe'l-mevte sabara

ani'l-lezzâti; ve men zehide fi'd-dünyâ hânet aleyhi'l-musîbâtü.

Hiz. Ali *radiyallahu anh* Efendimiz'den.

Bu rivayete göre Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurmuşlar ki;

Men iştekâ ile'l-cenneti sâbaka ile'l-hayrâti. “Kim cennete âşıkça, cennete iştiyak, arzu duyuyorsa, cenneti şiddetle arzulu-yorsa...” *Sâbaka ile'l-hayrâti.* “Hayırlara müsabaka eder, koşturur.”

Cenneti kazanmak için çalışmak lazım, koşturmak lazım, müsabaka yapmak lazım, yarışmak lazım. Hayırlara yarışır. Hayırları yapmaya ötekilerden önce varayım diye hayırlara koştura koştura gider, çeşitli sevaplı, hayırlı işleri yapmaya gayret eder.

Ve men eşfeka mine'n-nâri. “Cehennemden korkan...”

Şafak atan insan, “Vay, cehennem diye bir yer varmış ha! Eyvah!” diye cehennemden korkan da...

Lehâ ani'ş-şehvâti. “Şehvetlerden uzak durur.”

Şehvetlere dönüp bakmaz, önem vermez, aldırılmaz.

Şehvetler ne demek?

İştaha duyulan, şiddetli arzu duyulan, keyifli zevkli şeylere “şehvetler” denir. İnsanın böyle şiddetli arzuladığı; “Ay bugün canım o kadar yüzmek istiyor ki...” İşte bu bir şehvet. “Bugün canım o kadar çekti ki ah şu bizim memleketteki falanca tip yemek olsa da onu yesem... Canım çok istedi!” İşte böyle şiddetli arzulanan şeylere “şehvetler” denilir. Biz tek mânada kadını arzulamayı şehvet diyoruz. Ama öyle değil; yemek arzulamak da şehvettir. Hatta Türkçede “iştah” diyoruz. “İştahın var mı?” yani “Şehvetin var mı?” demek. “İştahım yok ya bugün, yemek kusura bakma, hiç iştahım yok, istemiyorum, canım bir şey istemiyor.”

Cehennemden korkan lezzetlere, zevklere, keyiflere bakmaz. Onlara aldırılmaz, önem vermez. Çünkü cehennemden korktuğu için “Haram, günahlı, Allah’ın sevmediği işleri yaparsam oraya düşerim!” diye korktuğundan öyle şeylerden uzak durur.

b. Ölümlü Olduğumuzun Farkında Olmak

Ve men terakkabe'l-mevte sabara ani'l-lezzâti. “Ölümün insanın etrafında dolaştığını gören, ölümün bir gün kendisine de geleceğini görüyormuş gibi bilen...”

Çünkü çevresinde birileri, *innâ lillâh ve innâ ileyhi râciûn*, âhirete göçüp gidiyor. Hani askerlik yaptığın arkadaşlar? Hani mahallede beraber oynadığın arkadaşlar? Hani okula beraber gittiğin arkadaşlar? Hani daha önce elini öptüğün, tanıdığın büyükler, amcalar, dayılar, halalar?

“Falanca vefat etti. Filanca vefat etti...”

İşte o ölüm bir gün herkesin başına gelecek, çare yok. Herkesin, senin de başına gelecek.

“Ölümü böyle gören kimse lezzetlere sabreder.”

Ölüme hazırlanır, ölümden sonraya, daha sonrasına hazırlanır.

Ve men zehide fi'd-dünyâ hânet aleyhi'l-musîbâtü. “Dünyaya karşı zâhidâne, âbidâne

duygular besleyen, dünya hayatına önem vermeyen iyi müslümana da musibetler vız gelir, aldırılmaz.”

Çünkü dünya ne ki, elbette böyle bir şeyler olacak; asıl benim yerim âhiret, asıl ben Allah'ın rızasını kazanmak istiyorum. Asıl orada cennet var. Elbet bu dünya hayatı böyledir. Musibetlere aldırılmaz, musibetler ona vız gelir.

Ama başkası, musibet geldiği zaman intihara kalkışır, kendisinin damarlarını keser, karnına bıçak saplar, 10 tane, 20 tane hapı yutar, hastaneye kaldırırlar, midesini yıkarlar...

Neden?

İmanı zayıf. Böyle gözünde büyütüyor...

Dünyanın boş olduğunu anlayan insan musibetlere de vız gelir tırıs gider, aldırılmaz, sabreder. Sevabını kazanır, âhirete hazırlanır. Allah'ın rızasını kazanır, âhirete iyi bir kul olarak gider.

c. Haram Kazancın Sonu

Diğer hadîs-i şerîf:

مَنْ أَصَابَ مَالًا مِنْ مَأْتَمٍ فَوَصَلَ بِهِ رَحِمًا، أَوْ
تَصَدَّقَ بِهِ، أَوْ أَنْفَقَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، جُمِعَ ذَلِكَ
جَمِيعًا، ثُمَّ قُذِفَ بِهِ فِي جَهَنَّمَ

*Men esâbe mâlen min me'semin fe-vasale
bihî rahimen ev tesaddaka bihî ev enfakahû fî
sebîlillâhi cumia zâlike cemîan sümme kuzife
bihî fî cehennem.*

“Bir kimse günahtan bir mal, mülk, para, pul kazandıysa, ele geçirdiyse...”

Nasıl olur öyle günahtan?

Piyango çıkar; al sana para. Veyahut ihtiyar bir kadını kafese koyar, aldatır, mirası üstüne geçirir. Yanlışıyla parmağını şuraya bastırır, tapuyu üzerine geçirir. İşte mal sahibi oldu, tarla onun oldu. Köylerde böyle tarla işi, bağ bahçe işi, mal kaçırma işleri, çok oyunlar oluyor.

Ağabeyimin bilmem kaç dönüm tarlasını birisi gelmiş, haber vermiş; “Ya senin tarlanın birilerine satıyorlar.” “Nasıl olur?” Kalkmış gitmiş; tapu müdürlüğünde tapusu bile hazırlanmış. Öbür tarafa verilecekken yakalanmış.

Halbuki kendisinin üzerinde tapusu var. Ne oyunlar çevirdilerse çeviriyorlar. Ağabeyim görmeseydi de mal onun eline geçseydi, işte haramdan bir mal kazanmış olacaktı.

Hırsızlıktan, rüşvetten, gasptan, tazyikten öyle bir mal eline geçmişse bir insanın... Haram, günahtan veya kumardan... Kumar oynadı, kazandı; loto oynadı, spor toto oynadı, at yarışlarına gitti... İşte günah, Allah'ın razı gelmediği bir şekilde bir mala sahip olduysa, mal varlığına sahip olduysa...

Fe-vasale bihî rahimen. “Bununla sıla-i rahim yaptıysa, akrabalarına dağıttıysa, hediyeler verdiyse...” *Ev tesaddaka bihî.* “Veyahut fukarâya sadaka verdiyse...” *Ev enfakahû fî sebîlillâhi.* “Veyahut bunu Allah yoluna sarf ettiyse...”

Cihada, Afgan cihadına, Çeçen cihadına, şuraya buraya sarf ettiyse parayı...

Cumia zâlike cemîan. “Bütün bunların hepsi derlenir, toparlanır, torbalanır...” *Sümme kuzife bihî fî cehennem.* “Bu adamla beraber hepsi cehenneme atılır.”

Yaptığı hayır da kabul olmaz. Her şey, hepsi derlenir, toparlanır, cehenneme atılır.

“O zaman ne yapacağız hocam?”

Helalden kazanacaksınız. Alnının teriyle, Allah’ın gösterdiği, öğrettiği, Peygamber Efendimiz’in tavsiye buyurduğu yollardan, alnının teriyle, namusunla kazanacaksınız. Namusunla hayrını hasenâtını kazandığın paradan yapacaksınız. Öyle haramdan kazan, öbür tarafa hayır yap. Köroğlu zenginleri işkence ile inlete inlete parasını alırmış, fakirlere dağıtırmış. Olmaz! Falanca kadın yıllarca kötü yolda çalışmış, para kazanmış, ondan sonra cami yaptırmış. Olmaz! “Olmaz!” diyen vaizi de görevden savurdular, bir yerlere attılar. Ama olmaz. Peygamber Efendimiz “Olmaz!” diyor.

Falanca millî piyango bileti sattı, “Nimet Abla” diye Eminönü’nde bir gişesi vardı, tam böyle Yenicami’nin duvarının kenarında... Piyango talih oyunudur. Talih oyunları İslâm’da yasak. Kura çıkıyor; birisi kazanıyor, ötekiler kaybediyor. Ötekilerin parası buna veriliyor. Piyango idaresi biraz para alıyor. Devlet de kumar işletip kazanıyor. Haram. Nimet Abla, hatırlıyorum, kısa kollu şişman bir kadındı, başı

da açık, orada gişesinde piyango satardı. Sonra gitti, Levent'te bir de Nimet Abla cami yaptırdı. Olur mu?

Olmaz.

Nereden biliyorsun?

İşte buradan biliyorum. Kim haramdan mal kazanırsa, onunla sıla-i rahim yaparsa, akrabasına dağıtırsa veyahut sadaka verirse veyahut Allah yoluna sarf ederse, hepsi bunların derlenip toparlanıp sahibiyile beraber cehenneme atılır. Bu kadar.

Helalden olacak, haram yolla olmayacak. Allah'ın istemediği yolla kazanılan para vebaldir. Çok büyük vebaldir. Helal yoldan kazanacaksınız. Haramdan yenilen lokma insanın vücudunda kalır ve o yanmadan o temizlenmez. Cehenneme atılmadan, yanmadan temizlenmez. Onun için, Ebû Bekr-i Sıddîk kendisine bir yerden, bir müşrik düğününden haram bir tabak [yemek] getirmişler. Bu da yemiş. Sonra "Nereden getirdiniz?" "Falanca müşrikten." Hemen gitmiş, kusmuş onu. Sonra da böyle söylemiş. İnsan bir haram yedi mi insan vücud-

dunda bir et hâsıl olur, onu da ancak cehennem paklar. Cehenneme atılır. Haram yemeye çok dikkat etmek lazım.

d. Başa Gelen Dünyevi Musibetlere Sabır Göstermek

Üçüncü hadîs-i şerîf:

مَنْ أَصْبَحَ مَحْزُونًا عَلَى الدُّنْيَا، أَصْبَحَ سَاخِطًا
عَلَى رَبِّهِ؛ وَمَنْ أَصْبَحَ يَشْكُو مُصِيبَتَهُ نَزَلَتْ بِهِ،
فَإِنَّمَا يَشْكُو رَبَّهُ؛ وَمَنْ دَخَلَ عَلَى غَنِيٍّ فَتَضَعَّعَ
لَهُ، ذَهَبَ ثُلُثَا دِينِهِ؛ وَمَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَدَخَلَ
النَّارَ، فَهُوَ مِمَّنِ اتَّخَذَ آيَاتِ اللَّهِ هُزُورًا

Men asbaha mahzûnen ale'd-dünyâ asbaha sâhıtan alâ rabbihî; ve men asbaha yeşkû musîbetehû nezelet bihî fe-innemâ yeşkû rabbehû; ve men dehale alâ ğaniyyin fe-teda'daa lehû zehebe sülüsâ dînihî; ve men karaa'l-Kur'âne fe-dehale'n-nâre ve hüve mimmeni't-tehaze âyâtillâhi hüzüvâ.

Abdullah b. Mes'ûd radiyallahu anh'ten rivayet etmiş ki, Peygamber Efendimiz şöyle buyuruyor:

Men asbaha mahzûnen ale'd-dünyâ. “Kim sabaha dünyaya mahzun olarak çıkarsa...”

Dünyalıktan bir şeye, “Şunu kaybettim, vay be, hay Allah...” üzüntülü olarak çıkarsa...

Asbaha sâhıtan alâ rabbihî. “Rabbine kızgın olarak sabahlamış olur.”

Dünya elinden kaçtı diye üzülüyor. Parayı pulu, evi barkı, tarlayı kaybetti, cüzdanı kaybetti diye dünyalık bir şeye mahzun olarak sabahlayan Rabbine kızmış olarak sabahlamış olur. Dünya, ne kıymeti var ya... Mahzun bile olmayı istemiyor Allah.

Ve men asbaha yeşkû musîbetehû nezelet bihî fe-innemâ yeşkû rabbehû. “Kim kendisine gelen bir musibeti şikayet yoluyla söylüyorsa...”

“Ya işte şu odada mahvoldum, perişan oldum da birader... Ya kardeşim, aman ya...” Başına gelen bir musibeti böyle şikayet ediyorsa...

Nezelet bihî fe-innemâ yeşkû rabbehû. “O Rabbini şikayet ediyor demektir.”

Başka bir mânaya gelmez o. Çünkü musibeti insana gönderen Allah'tır. Rabbini başkasına şikayet ediyor. Ahmetçiğim ya... "Sorma başıma gelenleri ya, şöyle oldum, perişan oldum, mahvoldum..." Rabbini şikayet ediyor demektir.

Ve men dehale alâ ğaniyyin fe-teda'daa lehû. "Kim bir zenginin huzuruna girer de ona dalkavukluk yaparsa, ona tevazu, mahviyet davranış gösterirse..." *Zehebe sülüsâ dînihî.* "Dinin üçte ikisi gider."

Yarıdan çoğu... O tevâzuyu, o hürmeti zengin diye yapıyor. "Hürmet ederim. Ellerinizden, ayaklarınızdan öperim." diye.. Ne oluyor ya; dik dur bakayım! Sen müslümansın. Zengine böyle zenginliğinden dolayı tevâzu gösteren, tezelzül gösteren, aşağıdan alan, dalkavukluk yapanın dininin üçte ikisi gider... Yarısından çoğu; yüzde 66,6 gider.

Ve men karae'l-Kur'âne fe-dehale'n-nâre ve hüve mimmeni't-tehaze âyâtillâhi hüzüvâ. Eğer bir insan Kur'an okuduğu halde, Kur'an öğrendiği halde, Kur'an ilminin sahibi olduğu halde âhirette cehenneme girmişse bu nedendir?

e. Allah'ın Ayetleriyle Dalga Geçmek

Ve hüve mimmeni't-tehaze âyâtillâhi hüzüvâ. “Allah'ın âyetlerini dalga geçme, eğlence vasıtası ettiğindedir.”

Yoksa Kur'an okuyan cehenneme girmez. Eğer girmişse adam muhakkak Kur'an'la dalga geçti, Allah'ın âyetlerini alay konusu yaptı da [ondan.] Falanca âyette Allah şöyle buyurmuş. “Hah hah hah, kah kah kah...” İşte ondandır, o cehennemdeyse ondandır. Yoksa Allah'ın âyetlerini gözyaşıyla, hürmetle, sevgiyle, saygıyla okuyan insan cehenneme girer mi?

Girmişse demek ki Allah'ın âyetleri ile dalga geçmiş, eğlence yapmış, alay konusu yapmış kimsedir.

“Var mı hocam böyle sapıklar, şaşkınlılar?”

Evet, nice adamlar var. Sapıklıklar öyle çoğaldı, dinsizlik öyle yayıldı ki adam göğsünü gere gere Kur'an'ı inkâr ediyor. Hindi gibi kabara kabara Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'i tenkit ediyor. Utanmadan, arlanmadan ağzını yaya yaya şarkıda, türküde Allah'a çatıyor. Arabeskmiş bilmem neymiş...

Minibüse giriyorsun, şoför dangalak, soku-
yor bir şarkı, türkü, arabesk mûsiki parçasını
teybin içine... “Ya durdur şu arabayı, ben ine-
ceğim şuradan!” demen lazım. Öyle çirkin laf-
lar ki... Öyle sözleri itibarıyla kâfirce sözler ki,
ne türküsü ne şarkısı ya, o küfürnâme bu ka-
firname. Bu Allah’a, dine, imana kâfir olduğu-
nun belgesi bu. Bir de şarkı diye “Allahım sen
bunu benim başıma niye getirdin?!” [vesa-
ire...] Söyleyemem. Öyle laflar... Hikâye
hepsi, masal... Lan kerata, Allah seni bunca
yaşa kadar yedirmiş, içirmiş, nimetler vermiş;
onlar ne oldu?

Onlar unutuluyor; bir kızı sevmiş de o kız
ona pas vermemiş, yüz vermemiş diye açıyor
ağzını yumuyor gözünü... Şarkı türkü tuttur-
yor. Ama Allah’a isyan, çirkin laf...

Böyleleri var; “Ben öyle şeye inanmam.
Benim aklım öyle şeye ermez.” diyenler var.

Yok mu Kur’ân-ı Kerîm’e “çöl kanunu” di-
yenler? Duymadık mı? Yazmadı mı gazeteler?
“Çöl kanunu” demediler mi?

Evet, çölde indi; ama çöle inen nur! Çöle
indi ama nur indi. Gökten nur indi. Mekke’nin

çevresi çöl; ama insanlığı kurtaracak ilâhî kanunlar, vicdanlı kanunlar, ahlâklı emirler; hepsi güzel. Senin neyin güzel, alçak! Rüşvet yersin. Adamların mallarını yersin. Vazifeni doğru düzgün yapmazsın. Çapkınlık yaparsın. Karını aldatırsın. Her türlü kötülüğü yaparsın. Alçak, senin neyin ne?

Utanmadan Allah'ın ahkâmına “çöl kanunu” diyor.

Yok mu böyle adamlar?

Var. Kâfir, kıpkızıl, kapkara, Firavun gibi kâfir var.

İşte ondan giriyor cehenneme.

“Unuttuğum şeyleri bana şimdi hatırlattın. Ne yapacağız hocam?”

f. İslam'ın korunması Mü'minlerin Görevidir

İslâm'ın korunması müslümanların görevidir. Müslümanın birinci görevi, kendisinin müslüman olması. Müslüman olacaksınız, adam olacaksınız. Sapasağlam müslüman olacaksınız. Kur'ân-ı Kerîm'i bileceksin. Allah'ın âyetlerini bileceksin. Peygamber Efendimiz'in sünnet-i seniyyesini bileceksin.

“Aman hocam, okuyamadım da, anlayamadım da...”

Yalancı! Kaç türlü roman okudun; ne Te-kospiller kaldı, ne Tommiksler kaldı, ne re-simli romanlar kaldı, ne sinemalar kaldı, ne Shakespeare’in piyesleri kaldı, ne Fransız ya-zarlarının, Rus yazarlarının zıvırlıkları kaldı... Ne operalar, ne balelere gittin sen... Sen ne baleleri seyrettin, ne baldırback seyrettin sen... Sen neler yaptın sen... Yalancı! Kur’an’ı niye öğrenmedin?

Gevşekliğinden.

Peygamber Efendimiz’in hadîs-i şerîfini niye öğrenmedin?

Tam müslüman olmadığından.

Tam müslüman olsaydın öğrenirdin. İşte burada duruyor. Ben bunu namaz vaktinde açıyorum. İstersen üç beş kuruş para verersen senin de kütüphanende olur.

Ben geçen gün bir arkadaşın evine gittim. “Var mı kitabın?” dedim. Çıkarttı, bunu almış, getirdi. Al oku; bak Peygamber Efendimiz ne tavsiyelerde bulunmuş, neleri anlatmış... Müslüman nasıl olacak?

Her hadisten dersini çıkartacak.

Demek ki dünyalıktan mahzun olmayacak. Dünyalık, değmez... Âhiretlikten mahzun ol. Âhiretten bir kusur yapıp da günah işlemişsen ondan mahzun ol, ağla.

Hız. Ömer ağladı. Babayiğit adam, kapıdan sığmayan adam... Yaptığı bir hatadan dolayı ağlamış. Resûlullah'a geliyor; "Ben şöyle bir hata işledim yâ Resûlallah, kendimi Allah'a ve sana şikayet ediyorum." diyor. Hız. Ömer gibi âhiretine ağla, âkıbetine ağla.

Dünya, ne olacak, gelip geçici. Dünya dünya dedikleri, nice insanlar sarıldılar sarıldılar da hiç kimseye yâr olmadı. Ne firavunlara kaldı, ne nemrutlara kaldı, ne sultanlara kaldı, ne saraylar sahiplerine kaldı, ne devletler devletlilere kaldı, ne araziler ağalara kaldı. Herkes göçüp gidiyor. Asıl âhireti düşüneceksin.

"Ah işte hocam, hık da mık da..."

Zaten buradan oluyor bütün işler; böyle İslâm'ı anlamadın, imanı anlamadın, Kur'an'ı anlamadın, hayatın mânasını anlamadın, öm-

r n kısalığını anlamadın, anlamadın, anlamadın... Bir gün Azrail karşına geliverecek, ondan sonra da Azrail'den paçayı kurtarmak yok.

Televizyondaki sunuculardan bir tanesi geçende ölmüş. Anlatıyorlar; en son sunmalarından bir tanesi; şaka, fıkra anlatıyor, millet de gülüyor. Televizyonu seyredenler gülüyorlar. "Azrail gelmiş..." Fıkra anlatıyor... Melekleri fıkra konusu yapıyor. Fıkra anlatıyor; "Azrail gelmiş, bunu -fıkradaki adamı- kucaklamış. O da Azrail'i kandırmak için "ınga ınga" demiş, yani "Ben daha k  g m, bebeğim, yaşımı almadım..." Sanki bebekler ölmüyor mu, bebek de ölüyor. Ama Azrail'i görünce "ınga ınga ınga" demiş. Aldatacak Azrail'i... Azrail ona aldanır mı? Azrail onu kucağına almış; "atta atta atta" demiş, almış, götürmüş. Bu fıkrayı anlatmış. Ondan sonra "atta atta ataya" gitmiş. Kur'an'la alay ediyorlar,  yetle alay ediyorlar.

Hocamız *rahmetull hi aleyh* hadîs-i şer flerden yemek yemenin  d bını çıkarttı.  n nden yiyecek, besmele çekerek yiyecek... *Yemek  d bı* diye kitap çıkarttı. Milliyet gazetesinin karikatüristi Turan Selçuk onu konu aldı,

bir seri karikatür yaptı, “yemek âdâbı” diye hadislerle alay etti. Hocamız’la alay etmiyor, hadislerle alay etti. Milliyet gazetesi, Turan Selçuk... Yaşıyor mu şimdi?

Öldü. Kim kalmış ki? Hangi firavun, hangi nemrut, hangi zalim kalmış?

O da gitti, hepsi gitti...

Ama Mehmed Zahid Kotku Hocamız’la alay etmedi. Mehmed Zahid Kotku Hocamız’ı ziyan etmedi Allah... Allahu âlem, o hadîs-i şerîfleri halka anlattı. “Helal lokma ye. Önünden ye. Besmele çekerek ye. Sonunda hamd et...” İşte yemek âdâbı. Mecmau’l-âdâb’ı alalım, okuyalım.

Onlarla alay

Nasıl yenecekmiş? Batılılar’ınki çok mu güzel?

Bizim pehlivanlardan bir tanesi eliyle yiyormuş. Paris’e gitmiş. Eski zamanda... “Eliyle yiyor!” demişler. “Niye elinle yiyor-sun?” demişler. “Gel” demiş, almış onu, lokantaya götürmüş, lokantanın arka tarafına... “Siz çatalla yiyorsunuz, değil mi? Bak, sizin ça-

talların arasını nasıl yıkıyorlar? Şurada yıkıyorlar, bak!” demiş. “Ben bunu güzelce sabunla, köpürte köpürte yıkarım. Bak sizin [çatallar] nasıl yıkanıyor! Ben tertemiz elimle yerim.” demiş.

Hangisi daha iyi?

Renkler ve zevkler tartışılmaz; ama gerçekler de akılla aranılırsa bulunur. Kur’ân-ı Kerîm iyi. Peygamber Efendimiz’in sünnet-i seniyyesi iyi. İslâm iyi; küfür, kâfirlik fena. İşte Rusya, işte Moskova, işte Avrupa, işte Amerika, işte Afrika, işte Güney Amerika, işte dünyanın her yeri... İşte dünyada sözü geçen insanların, gücü kuvveti olanların yaptıkları çirkin kötü işler... İşte Resûlullah’ın tavsiyeleri, Kur’an’ın tavsiyesi: “Zulmetmeyin. Edepli olun. Allah’tan korkun. Dünyalık için gam çekmeyin. Âhireti düşünün. Âhirete hazırlanın...” diye güzel güzel nasihat vermiş. İşte İslâm’ın yetiştirdiği Mevlânâlar, Yunus Emreler; işte o kâfirlerin yetiştirdiği büyük kâfirler, azıllılar, zıpırlar...

Allah cümlemize gerçeği dosdoğru görmeyi nasip etsin. Hakkı hak olarak görüp ona uymayı nasip etsin. Batılı bâtıl olarak görüp

anlayıp ondan korunmayı nasip etsin. Aldanmamayı nasip etsin. K r Őeytan, mel'un Őeytan insanı aldatır. Çok kimseleri aldatır, kandırır, saptırır. Allah bizi Őeytana kananlardan etmesin, dünyaya kapılanlardan etmesin.  hret için güzel çalıŐalım, ömrümüzü rızasına uygun geçirelim. Huzuruna sevdiği razı olduğu kul olarak varalım. Rabbimiz bizi cennetiyle cem liyle müŐerref eylesin.

el-F tiha!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŐAN
9 Cem ziye'l-Evvel 1421 /
09.08.2000

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaŐmak için tıklayınız.](#)

